

1894-04-01

AFSENDER

Alhed Larsen

MODTAGER

Laura Warberg

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Da

Dateringsbegrundelse:
Brevet er dateret "1ste April". Året er 1894, for dette år befandt Alhed Larsen sig i april hos Rottbølls på Det Danske Konsulat i Firenze.

Generel kommentar:
Alhed Larsen var i 1894-1895 i Italien. De sidste måneder boede hun hos Konsul Rottbøll og hans kone på Det Danske Konsulat.

Afsendersted:
Firenze

Omtalte personer:
Ludvig Brandstrup, billedhugger
Ludvig Find
Alfred Rottbøll
- Rottbøll, Fru
Ellen Sawyer
Frederik Andreas Warberg
Astrid Warberg-Goldschmidt

Arkivplacering:
Warberg Kerteminde egns- og
Byhistoriske Arkiv BB 2113

Trykt udgave:
Nej

Proveniens:
Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura Warberg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Alhed Larsen og Rottbøll-parret er flyttet, og de lever i roderi, for Fru Rottbøll ejer ikke evnen til at lede arbejdet.

Alhed beskriver i brevet det nye hus. Både hun og Fru Rottbøll har været syge af influenza.

Fru Rottbøll er meget umoden og har tendens til at blive gnaven og urimelig over småting, men hun tager imod det, når Alhed Larsen prøver at opdrage på hende.

En aften, hvor fru Rottbøll var i teatret, tog Alhed Larsen og Hr. Rottbøll på café, og her mødte de Ludvig Brandstrup og Ludvig Find.

Alhed opfordrer sin mor til at lave stiklinger af en bladbegonie og giver hende anvisninger på, hvordan man gør.

TRANSSKRIFTION

Consolato di Danimarca
"Bello scuardo"

Italia Firenze

1ste April

Kæreste Mor!

1000 Tak for Extrabrevet, som jeg fik i Gaar. Det var uhyre velkomment, da det kom midt i alt Flytteroderiet, der ikke var videre opmuntrende, og det var frygtelig morsomt at høre saa udførligt om Ederes [det sidste "e" i ordet overstreget] Paaske. - Dette bliver ikke noget langt Brev paa Grund af vor Flyttetravlhed, men jeg er nødt til at skrive i Dag for at varsko Dig med min nye Adresse, da jeg ellers er bange for at blive snydt for mit Fødselsdagsbrev. - Jeg glæder mig umaadeligt til at faa en Del Breve den Dag, I kan nok lade være at [et overstreget bogstav] byldre jer sammen i en Konvolut, men spendere et Par paa mig. Jeg vil bede Dig om at kommandere de andre til at skrive til mig baade de smaa, Plangert og Elle, den utro Unge. Jeg betaler ikke extra for tre Ark. - Nu har vi sovet to Nætter paa det nye Sted, men vi ligge endnu i et farligt Rod, den lille Frue har ikke Din (å min!) Evne til at lede Arbejdet. - Vi ere ogsaa alene tre om det, de skulde have en ny Pige [overstregede bogstaver] heroppe men har ingen faaet endnu. Vi faa det for Resten ganske yndigt her. Nedenunder er der Spisestue, stor og pæn Køkken; og her paa 1ste Sal er der ovenfor Trappen et stort Rum, der skal laves til en Slags Havestue med grønne Planter o.s.v.; en nydelig Dagligstue, meget stort Soveværelse og endelig et Værelse, der skal bruges til dels Fotografværelse og dels Malerværelse for R. Dett ["Dett" overstreget] Disse tre Stuer er paa den enne [det sidste "n" i ordet overstreget] Side Trappeværelset, til den anden Side er mit

Værelse. Dette er et meget stort Rum, højt til Loftet, lyst og luftigt! Af Møbler findes her en stor Sovesofa, som jeg sover udmærket paa, et Bord med Silketæppe paa, og et lille Tæppe under, en Puf og en dejlig stor Kommode med Marmorplade. Jeg kan faa det yndigt, naar jeg faar det ordnet rigtig. -

[Et overstreget bogstav] Det var rart at Blomsterne kom nogenlunde godt hjem. Jeg havde selv plukket dem alle. Dette vilde jeg have skrevet paa et Brevkort, men kunde ikke komme ud at faa fat paa noget, da Fru R. pludselig blev syg og maatte gaa i Seng af Influenza. Dette har jeg ogsaa haft, mit sidste Brev blev skreven Morgenen efter en næsten søvnløs Febernæt; da jeg var færdig med det, gik jeg i Seng og laa to Dage med Feber og Blegner i Halsen. Rottbølls var meget omhyggelige for mig og frygtelig elskværdige. De skiftedes til at komme ind med Mad til mig, den ene med Formaden, den anden med Eftermaden og den sidste Aften, da jeg ikke havde Feber mere, drak de The inde ved min Seng og bagefter læste Manden højt i "Peter Paars". - Vi har ikke videre godt Vejr i denne Tid, det har været koldt og blæsende og nu skal vi vist have Regn. - Pakke og Tøjspørgsmaalet maa jeg hellere vente med at føle mig hjemme og veltilpas; de kalde mig "Missen" eller "Mis Be". Jeg kan (derfor) grulig godt lide dem, skønt vi egentlig slet ikke sympatisere eller passer videre godt sammen. Han er mig lovlig tør og akkurat, - næsten lidt for dannet -, og Fruen er lige det modsatte. Hun har tillige en hel Del Unoder, men hun ved det og vil gærne vænnes af dermed. Hun har aabenbart stor Respekt for mig og vil gærne have mig til at sige, naar jeg synes hun gør noget forkert. Det gør jeg ogsaa, mest ved at fortælle hende om nogen, jeg kender, der ikke er saadan. Hun bruger en Del at blive gnaven og urimelig over rene Smaating. Men saa forleden fik hun et lille Foredrag om at min Moder næsten aldrig var i daarligt Humeur og det, skønt hun havde meget mere om Ørerne og tillige et mindre let Sind end lille Fru Pelle, og at jeg nok troede, det meget var af dén Grund, vores Hjem var saa hyggeligt og yndigt. Hun hørte til i Andagt og erklærede til Slutning, at hun vist kunde lære meget af min Moder, hvilket jeg i mit stille Sind gav hende stærkt Ret i. -

Men som sagt, jeg kan frygtelig godt lide hende, og jeg synes, hun allerede er bleven lidt flinkere, hun har trængt forfærdelig til Selskab, det lille Skind! - Forleden Aften blev hun inviteret med nogen i Theatret, det var en voldsom Sto ["Sto" overstreget] stor Begivenhed. Saa var der jo ikke andet for at gøre end at Manden og jeg maatte gaa ud paa Sjøv sammen. Da vi havde afleveret den lille ved Theatret Kl. 8, gik vi paa Jagt efter Lud; vi undersøgte et Trattori, hvor han plejer at spise og 4 andre der

i Nabolaget, men uden Held. Saa drev vi ind paa en stor nationalagtig Kafé med Musik. Rottbøll gav Kaffe og Kager og bagefter Is, og vi sad og havde det voldsom hyggeligt. Saa Kl. henimod 11 ser vi to Personer komme gaaende ned gennem Lokalet for at gaa ud; det var en ung Maler Find og - Lud. De havde været der hele Aftenen, men vi havde ikke set hinanden. Det var et meget grinagtig Træf, da det er et Sted, hvor baade Rottbøll og Lud meget sjældent komme. - Der var endnu en Timestid, til det var forbi i Theatret, vi fulgte derfor Lud hjem og drak et Glas Marsala paa hans Værksted.

- Jeg er meget fornærmet over at Elle ikke skriver til mig en Gang imellem, jeg synes, det kunde hun gjerne gøre den So, hun er dog saa skrivende af sig. - Du tager Dig vel nok godt af mine Blomster, Du skulde prøve at faa Aflæggere af min Bladbegonie. Skær det mindst pæne af Bladene af og læg det ovenpaa en Urtepotte med Sand, som er fugtigt. For at holde det fast, stikkes et Par Smaapinde derigennem, og lidt smaa Sten lægges ovenpaa. Er Bladet for stort til Urtepotten, skæres det yderste udendvidere af. Sandet maa stadig holdes fugtigt, og Urtepotten staa paa Mistbænk. - Der kommer flere smaa Planter op, som efter nogen Tids Forløb plantes om. - Du skulde prøve det, min er saa gammel, at den vist ikke bliver rigtig smuk mere. Den skal have meget Gødningvand og vist plantes om og staa paa Mistbænk en Tid. - - Jeg havde forfærdelig Lyst at sende en lille Æske Blomster hjem, men det siges, at det ikke er tilladt mere og i alle Tilfælde kun ganske smaa Æsker.

[Resten af brevet mangler]

1894

Cresolato di Laminare
Bello e Chiaro
Italia " Firenze
1ste April
Kæreste Mar!

1000 Tak for Erbrævet, som j
fik i Gaar. Det var tillykke velkom-
ment, da det kom udt i alt Fly-
keroveriet, der ikke var vidne op-
værende, og det var meget vær-
difuldt at have saa tidligt om
Ederes Paarke. - Dette bliver ikke
noget længe paa Grund af
vor Flyttebevægelse, men j er
uøst til at skrive i Dag for at
varsko D. med min nye Adres-
se, da j ellers er borte for at
blive sejt for mit Forælders-
brev. - % glæder mig uindelig

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

til at faa en del mere dees. Sa og
Rene nok lade være at de skulde
pe sammen i en Konvolut, uden
opendene et Par paa mig. Og vil
hede og om at konvolutene de
andre til at skrive til mig baa
de maas. Plauget og Elle, den
atros luge. Og behalder ikke en
for de Ark. - Nu har jeg snart
to Maaler paa det nye. Men
vi ligge endnu i et forligt Rort
den lille Pige har ikke den (dunin)
more til at lade Arbejdet. - Vi
see ogsaa alle de om det, de skal
de have en ny Tøj og beog
pe mere har ingen faat endnu.
Vi gaa det for Reiden ganske en
delt her. Neden under her der
dun, skor og paa og Rikken, og
her, paa 1ste del, er der en for
Trappen et stort Reme, der skal
laes til en Plag. Hverstedt med
grosne Plaster o. s. v.; en nyde,
G. Dag, plae, meget stort Reme
delse og endel. et Reme, der
skal bruges til dels Fald, og
og dels til Maler-værelse for R.
Dunne de Plae er paa den nye
Ride Trapper-værelset, til den
den Pils. er vist Reme. De fle
er et meget stort Reme, og
til Løstet Lyt og Løstet. Af
Møbler findes her en stor
Poverofa, som er som en
Rit paa, et Par med til Kæde
pe paa og et lille Teppe under
en Puf og en dejl. stor Ror
medt med. Hverstedt.
G. Rene paa det nye, saar
og faar det ordret rigt. -
Nu det var snart at Reme
Reme og kultende godt liges
de havde dels stukket den
alle. Dele vilde i have skruet
paa et Reme, Reme Reme

BB2113
ikke kunne ind at faa fat paa
voigt, da Fru R. pligtede hles
og uuaale gaa i Pen af Kuffe
kuffa. Dette har i Varsaa koft
mit sidste Poes blev skreven
Margreen efter en uuden kore
los Fehervat, da i var ferdig
med det, gik i i Pen og saa
Lo Dage med Fehervat og Blaguer
i Hfabren. Rabbollu var uvoigt
anderygge for mig og frygtelig
berigt. De skiftede til at kore
me ind med Men til mig den
ene med Farenaden, den anden
med Oftermanden og den sidste
afren, da i ikke hadde Fehervat
mere, drak de til inde ved
min Pen og bagefter Leste Man-
den koft i Peter Paars. - Vi
har ikke videre god Vej i denne
Tid, det har vaert koldt og blaa-
de og nu skal vi vist have
Reyd. - Pakke og Tojpaars gumpalt
maa i hellere vende mig at

3
føle sig lykkelige og vel tilpas; de
kalde sig Mission eller Miss Tre.
og Ravn (derfor) grådigt godt lide dem
skönt vi egentlig det ikke sympatiserer,
eller passe videre godt sammen. Hæn
er mig loyalt lær og akkurat, - værden
lidt for demmet, og Friem er lige det
uoverskuelige. Hæn har tillige en hel del
Evner, men timen ved det og vil gerne
vænnes af demmet. Hæn har adben
bart stor Respekt for mig og vil gerne
have mig til at mig, naar jeg synes timen
gør noget forkert. Det gør jeg ogsaa,
men ved at forhølle hende om noget,
jeg Runder, der ikke er sandt.
Hæn bruger en Del at blive graven
og uirindelig over sine Prædiken.
Men saa forluden for timen et lille
Foredrag om at mine Moder værden
aldrig var idaaligt Hænmet og det
skönt timen havde været mere om
Qverne og tillige et mindre let Sæt

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

en lille Føn Pølle, og at jeg nok havde
det mest var af den Grund, fordi
Hjerte var saa lyssigt og smukt. Og
hvorke til i Rude, og erklærede til Plet
mig, at hun nok kunde lære mig
af sin Moder, hvilket jeg i mit skille
Pind gav hende skædet Pot i. —

Men som sagt, jeg kan tydelig
gode lide hende, og jeg synes, hun
allerede er bleven lidt flinkere, hun
har lært forældret til Saba
det lille Pind. — Forleden Aften
blev hun inderent med vogn i The
atent, det var en voldsom Rødder
Pegivenhed. Saa var der jo ikke
andret for at gøre end at Manden
og jeg usalle gaa ind paa Fjor rane
væn. De to havde efteret den lille
bet Hæder til Kl. 8, gik vi paa Jagt
efter Tid; vi undersøgte et Kabori,
hvor han plejer at spise og 4 andre
der i Hæder, men uden Held.
Saa drar vi ind paa en stor ualio =

ualio; Kapt med Musik. Rødder
gav Kaffe og Rødder og hængler To, og vi
saa og havde det voldsom lyssigt. Saa
Kl. 11 kom vi to Fæstner Komme
gaaende ned gennem Skabet for at
gaa ind; det var en stor Maler
Fæst og — Tid. De havde været der
helt Alleen, men vi havde ikke
et hinanden. Det var et meget
gives; Trof, da det er et Plet hvor
baade Rødder og det meget af alle
Komme. — Der var endnu en Tændt
til det var færdig i Theatret, vi føl-
te derfor lidt lys og drak et
glas Marsala paa hans Værelse.
— Jeg er meget foruroliget over
at alle ikke skriver til mig, og jeg
imellem, jeg synes, det kunde være
gode gøre den Pø, men er det
saa skrives af sig. — De tager
og vel nok godt af mine Blødder,

882113

Du skulde prøve at faa Afleggere
af mine Bladbegeer. Paa det mindste
paa af Bladene af a laa det maa
paa en Urlepelle med Paa, som
er feigt. For at holde det fast,
skikke et Par Puaapinde derigennem,
a lidt maa Paa laa over paa
For Bladet for at det til Urlepellen,
skaaes det yderste indvidere af.
Paa det maa stadig holdes feigt
a Urlepellen maa paa Mist paa.
Der kommer flere maa Paa
op som efter nogen Tid Forlæt
plantes om. - Du skulde prøve
det, mine er saa gammel, at den
vilt ikke bliver. Rigt maa mere.
Den skal have meget Kolding
a vist plantes om a maa paa
Mistbaaen en Tid. - Gaaende
forfardel sagt at maa en alle Blaa
Blomster ligner, men det siger, at
det ikke er tilkøbt mere a i alle
Tilfælde Kun gaarke maa Paa.